

**HIŠA
KULTURE
V PIVKI**

2014/15

07

— Ana Čigon

ZAVOLJO 8. MARCA**6. – 27. marec 2015**

Ana Čigon je umetnica najmlajše generacije, ki ustvarja na področju slikarstva, videa in novih medijev ter performansa. V svojem delu raziskuje razmerje med subjektom in družbo, v tem okviru pa še posebej družbeni položaj in vlogo ženske.

Na tokratni razstavi predstavlja dela s feministično tematiko, ki so nastala v zadnjih petih letih. Dela tematizirajo podreprezentiranost umetnic v umetnostni zgodovini in žensk v družbi nasploh ter problematizirajo stereotipne predstave o ženskah in moških ter s tem povezana družbena pričakovanja in vloge. Poleg omenjenih del so na razstavi predstavljeni tudi projekti, ki so produkt skupinskega dela umetnice z drugimi ustvarjalkami, teoretičarkami in aktivistkami, njihov namen pa je osveščanje javnosti o pomembnih feminističnih vprašanjih.

Na razstavi je torej predstavljena umetniška produkcija, ki je tako ali drugače vezana na bistvo praznovanja 8. marca. Da ne bi pozabili na njegov pomen, umetnica kot uvod v razstavo navaja spodnja citata:

"/.../Korenine 8. marca segajo v sredino 19. stoletja: 8. marca 1857 je bila stavka tekstilnih delavk v New Yorku. Istega dne 51 let kasneje – 1908, je bila spet stavka na istem mestu: delavke so bile najprej zaprte v tovarni, potem je izbruhnil požar in zgorelo je 129 žensk. Naslednje leto – 1909 je bil ta dan prvič določen kot spominski, v spomin na boj žensk. 27. avgusta 1910 je bila na pobudo nemške socialdemokratke Clare Zetkin na 2. mednarodni socialistični konferenci žensk v Kopenhavnu sprejeta resolucija o praznovanju Mednarodnega dneva žensk, ki (naj) služi za odpravljanje vseh oblik diskriminacije žensk. V tem smislu so radikalno usmerjene ženske in moški začeli slaviti ta dan že leta 1911 tudi na Slovenskem. 16. decembra 1977 je bil 8. marec z resolucijo Generalne skupščine OZN razglašen za Mednarodni dan žensk. 'To je čas, ko moramo pošteno spregovoriti o nenehnem zatiranju žensk na mnogih koncih sveta in številnih področjih vsakodnevnega življenja' (je kasneje poudaril generalni sekretar Butros Butros Gali)./.../"
dr. Maca Jogan, 2014

"Zakaj spominski dan? Zato, ker je spoznavanje prehojene poti potrebno, da bi se oblikoval takšen kolektivni zgodovinski spomin, ki ne bo le po meri enega spola. Bistveno je spoznanje, da pridobljene pravice žensk niso dar države, niso prostovoljni prispevek oblastnikov k bolj pravičnemu redu v družbi, temveč so plod dolgotrajnih bojev in – kot kaže zlasti dogajanje v zadnjih dveh desetletjih – še niso toliko utrjene in samoumevne, da bi veljale kot zagotovljene. /.../ Brez vedenja o tem, kako so si ženske pridobile temeljne pravice, ki so jih moški že imeli, ne more biti spoštljivega odnosa do 'prvopristopnic' v boju za 'človekove' pravice, niti nujnega znanja o tem, kako naj se dela prihodnja zgodovina."
dr. Maca Jogan, 2009

